

NAWIEDZONY (24) *part praet pass pf*

nawiedzón, nawiedzony (22), **nawiedziony** (1), nawiedzony *a*, nawiedziony (1); nawiedziony *ArtKanc.*

nawiedzony, nawiedziony (19), **nawiedzón** (4), *nawdzony a. nawiedzón* (1).

a oraz e jasne; w formie niezłożonej m -ón (1); formy złożone i niezłożone f z tekstów nie oznaczających ó.

sg m N (praed) nawiedzón (4) MurzHist, Leop, BibRadz, BudBib, nawiedzony (4) SkarŻyw (2), LatHar (2); ~ -ón (1), -(o)n (3). ◇ D nawiedzón(e)mu (1). ◇ A nawiedzón(e)go (1). ◇ f N nawiedzóną (2), nawiedzón(a) (1). ◇ I nawiedzóną (1). ◇ n N nawiedzón(e) (1). ◇ pl N m pers nawiedzóni (5). subst nawiedzón(e) (1). ◇ G nawiedzónych (1). ◇ A m pers nawiedzón(e) (1). m pers a. subst nawiedzón(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: nawiedzony od kogo (10).

Sł stp s.v. nawiedzić, Cn brak, Linde XVI i XVIII w. s.v. nawiedzić.

1. Do którego ktoś przybył (6) :

a. Odwiedzony, zwykle z życzliwości (2) : bog vyedzyl yłz pyerua eua nyeuyafła myala bycz od złego ducha nauyedzona kułzona y łzwyedzyona *PatKaz III* 90v; Elżbietá pocżawłfy Iáná/ od pánny Máriey z duchá śwíętego brzemienny náwiedzóna/ vrodziłá fyná Záchariałłfowi *Leop Luc* 1 *arg.*

b. Do którego ktoś przybył lub wysłał listy, aby skontrolować (4) :

*Szeregi: »nawiedzónv albo obesłany« (1): á iefliby po trzy kroć náwiedzóni/ álbo obełłáni [avisati JanStat 300]/ nie stáráli fie áby vrzędóm łwym dofyć czynili/ tedy od onych Vrzędów y dołtoienłtw máią bydź oddaleni *SarnStat* 81.*

[»wizytowany a nawiedziony«: Aby [...] kołcioły księłłwa náłłego włziłłki/ Chrzescianłłkiem obycaiem Vifitowane a nawiedzónie/ y tak w Bogolławnem pokoii a iednołci/ podłłg potrzeb dobrze opatrzone y naprawione/ po nas łoftaly. *UstKołciel* a3v.]

Przen (3) : Po wielu dni będziefz náwiedzón [visitaberis] w ołłatęcny rok przyjdziełz do ziemię [!] ktora fie wrociłá od mieczá *Leop Ez* 38/8; *BibRadz Ez* 38/8; *BudBib Ez* 38/7[8].

2. W którego losy interweniował Bóg (18) :

a. Przez Boga doświadczony, trapiiony; ukarany (14) : Bo ták mowi Iehowá Ceweoth/ porąbaycie drzewá/ á łypćie ná Ierulłalim wał/ to miałłto ma być náwiedzónie [visitata est]/ (bo) wizytłko (pełne iefłt) krzywdj wpołsrzodku iego. *BudBib Ier* 6/6.

nawiedzony na co (1): y Adam pierwłzy Oćiec náłłz/ o południu do grzechu zda łię być łzátánłłką zdrádą náchylony. bo z południá trochę od Páná BOgá w ráii iefłt ná pokáranie przefłłpłłtwá łwego náwiedzóny. *LatHar* 55.

nawiedzony czym (9): *MurzHist* B; *SkarJedn* 387; *SkarŻyw* 13, 309; [Modłitwa] Zá ludźie/ pokułłá/ łmutłkiem/ álbo przypadłkiem iákim náwiedzónie *LatHar* 633, 133, 633. Cf »chorobą nawiedzóny«.

W połączeniu szeregowym (1): Bo y łpráwiedłłwy/ iáko nápiłłal Krol Sálomon/ łiedm kroć przez dźieñ vpada/ to iefłt/ częłłto / ábo kułłzony/ ábo fráłłnkámi náwiedzóny/ ábo o drobniefłze grzechy przypráwiony bywa. *LatHar* 133.

W charakterystycznych połączeniach: ludzie nawiedzeni(-one), miasto; frasunkiem nawiedzony, niepłodnością, na pokaranie przestępstwa, pokusą (2), przygodą, przypadkiem, rozterkiem, smutkiem (2), z wielu stron.

*Wyrażenia: »chorobą, niemocą nawiedzony« (1:1): Stan ludzi niemocami rozlicznymi nąwiedzonych / ktorzy łą blifcy krefu śmyerći. *LubPs Y5 marg; ReszHoz 119.**

»od (Pana) Boga (a. Pana) nawiedzony« (7): *MurzHist B; SkarŻyw 13; ReszHoz 119; ZapKościer 1586/66v; iakoby nie tylko osobie iego, [...] ale y domowi iego od Pana Boga zwielustron nawiedzonemu nie obelzywego nie niosło. ActReg 108; LatHar 55; CzahTr Gv.*

*Szeregi: »nawiedzony albo obciążony« (1): pokornie prośimy máieftatu twego/ ábyś łługi (álbo łłuzebnice) twoie/ w miłofierdziu twym nádzieię pokládáiące (á teraz pokułá/ álbo łmutkiem/ álbo przygodą nąwiedzone/ álbo brzemieniem obciążone) niebiełką pomocą y poćiechą raczył miłościwie opátrzyć *LatHar 633.**

»nawiedzony i pokarany (a. skarany)« (2): Ná on čás kościół Boży wielkim rofterkiem przełożonych był nąwiedzony y pokarány. *SkarŻyw 309; ZapKościer 1586/ 66v.*

*W przeni (1) : Iuż tá Stolicá Cárogrocka/ wedle Proroctwá S. Papiężow/ vřchle ieft y przekłete drzewo/ rodzić więęey niemoże: nie płodnością y owdowiáłością nąwiedzona/ mowi do was *SkarJedn 387.**

b. *Obdarzony łaską, nagrodzony (4) : kości iego [Józefa] nąwiedzone łą [visitata sunt]/ á po śmierci prorokowáli. Leop Eccli 49/18; BibRadz Is 24/22; Iáko ci niewierzą/ áby ludzie mieli być od męczeńnikow nąwiedzeni? [tj. że relikwie świętych uzdrawiają] *SkarŻyw 561.**

*Wyrażenie: »łaską nawiedzony« (1): Także też iego [Chrystusa] Święci łáfką nąwiedzieni/ bylic nędzą więęci, ode wřzech wzgárdzeni *ArtKanc Kv.**

Cf NAWIEDZIĆ